

— И тъй, както говоришъ, човеќкътъ не е ли вече такъзи, какъто първоначално былъ създаденъ отъ Бога?

— Извѣстно че не е; защото Богъ създалъ човеќка по свой образъ, сирѣчъ украсилъ го съсъ дарбите на свѣтостта и прѣмѫдростта, които не сѫ виждатъ днѣсъ въ човеќка.

— Коя е причината на тѣзи таквази човеќческа повреда?

— Туй ще го изслѣдувамы (въ часть II. Отдѣлка 6).

— Човеќкътъ, като испадналъ въ толкози зло, ѩо трѣбаше да ожида?

— Нищо друго освѣнъ Божія гневъ.

— Що трѣбало да стори човеќка за да отбѣгне отъ Божія гневъ?

— Понеже „страшно е да впадне въ ржаветѣ на Бога живаго“ трѣбало, човеќкътъ да изисква нѣкое срѣдство за да бы са примирилъ съ Бога, и да отбѣгне приличното нему наказаніе.

— Възможно ли е было на човеќка да изнамѣри туй срѣдство?

— Извѣстно не.

— Защо?

— Защото срѣдството, което можеше да измысли човеќка, трѣбаше да е, или испълненietо на закона, или покаянietо; но тѣ и двѣтѣ сѫ безсилни, до като човеќка не е просвѣтенъ съ Божіята Благодать.

— Защо е безсилно испълненietо на закона?

— Доволно бы было испълненietо на закона, ако нѣй за вынѣгы останехмы постоянни въ доброто, но защото не са нахожда ни единъ човеќъ, кой-